

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/131/2017
Identifikačné číslo spisu:	4109207081
Dátum vydania rozhodnutia:	29.09.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:4109207081.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubora Šeba a členov senátu JUDr. Petra Brňáka a JUDr. Branislava Kráľa, v spore žalobcov 1/ J.. Q. N., bytom D., A. XX a 2/ J.. K. N., bytom D., A. XX, oboch zastúpených JUDr. Václavom Jaroščiakom, advokátom so sídlom Martina Rázusa 1240/14, 010 01 Žilina, proti žalovaným 1/ Q. R., bytom N., W. XXXX/XX a 2/ K. R., bytom N., W. XXXX/XX, obom zastúpeným JUDr. Pavlom Vöröšvárym, advokátom so sídlom Škultétyho 1597/7, 955 01 Topoľčany, o zaplatenie 7.302,66 € oproti povinnosti vydať vozidlo, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 7C/60/2009, o dovolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 4. decembra 2014 sp. zn. 9Co/144/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobcov 1/ a 2/ z a m i e t a .

Žalovaný 1/ má nárok na náhradu trov dovolacieho konania

Žalovaná 2/ nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 4. marca 2013 č.k. 7C/60/2009-224 uložil pôvodnému žalovanému P. R. (poznámka dovolacieho súdu: zomr. 22. februára 2014, ďalej aj „pôvodný žalovaný“) zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ sumu 7.302,66 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 22. júla 2008 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcov 1/ a 2/ zaviazal k povinnosti spoločne a nerozdielne vydať pôvodnému žalovanému osobné motorové vozidlo zn. VW Bora Variant 1,9Tdi, rok výroby 2001, číslo karosérie: G., číslo motora: AJM, EVČ: N. (ďalej aj „osobné motorové vozidlo“ alebo „OMV“). Rozhodol, že o trovách konania účastníkov a trov konania štátu rozhodne samostatným uznesením. V odôvodnení uviedol, že v danej veci je zrejmé, že kúpna zmluva z 19. septembra 2006 bola uzavretá v písomnej forme, v tomto prípade dohodnutej forme. Keďže účastníkmi zmluvy bola dohodnutá písomná forma, i splnomocnenie, ktorým pôvodný žalovaný ako kupujúci splnomocnil syna na úkony súvisiace s uzavretím zmluvy, vyžadovalo podľa súdu prvej

inštancie obligatórne písomnú zmluvu. Nakoľko takéto splnomocnenie absentuje, nie je ani súčasťou spisu Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Nitra a ani nebolo predložené súdu, je súd prvej inštancie toho názoru, že nebola predmetná kúpna zmluva uzavretá platne, a to z dôvodu, že nebola uzavretá a podpísaná samotným účastníkom zmluvy, resp. osobou na tento úkon riadne splnomocnenou. Súd prvej inštancie tak dospel k záveru, že pokiaľ nebola platne uzavretá kúpna zmluva, na základe ktorej mal pôvodný žalovaný nadobudnúť predmetné OMV, nemožno konštatovať ani platnosť zmluvy, na základe ktorej pôvodný žalovaný predával OMV žalobcovi 1/, keďže neplatný právny úkon nemá za následok vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností.

2. Na odvolanie pôvodného žalovaného Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom zo 4. decembra 2014 sp. zn. 9Co/144/2013 podľa ust. § 220 O.s.p. zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu zamietol. Konštatoval, že predmetom konania bolo posúdenie platnosti kúpnej zmluvy z 29. apríla 2008, uzavretej medzi žalobcom 1/ a pôvodným žalovaným a odstúpenia žalobcov 1/ a 2/ od tejto kúpnej zmluvy 30. apríla 2008, ako aj posúdenie platnosti kúpnej zmluvy, na základe ktorej sa vlastníkom predmetného OMV stal pôvodný žalovaný. Odvolací súd sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že kúpna zmluva, na základe ktorej sa pôvodný žalovaný stal vlastníkom OMV, nebola platne uzavretá, nakoľko nebola uzavretá a podpísaná samotným účastníkom zmluvy. Na rozdiel od súdu prvej inštancie uviedol, že z žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka nemožno ako podmienku platnosti plnej moci vyvodiť jej preukázanie tretej osobe, rozhodujúca je objektívna existencia plnej moci a nie jej predloženie druhej strane. Stačí, ak z prejavu splnomocnenca je zrejmé, že právny úkon robí menom splnomocniteľa na základe plnej moci. Odvolací súd považoval za preukázané, že žalovaný 1/ bol pôvodným žalovaným splnomocnený na uzavretie kúpnej zmluvy z 19. septembra 2006, keď z výpovede žalovaného 1/ vyplýva, že pôvodný žalovaný ho na uzavretie tejto zmluvy písomne splnomocnil a plnú moc súdu nepredložil vzhľadom na to, že už ju nemá, pretože od uzavretia tejto zmluvy uplynulo už niekoľko rokov. Žiadny z účastníkov tejto zmluvy neplatnosť tejto zmluvy nenapadol a nikto sa ani nedomáhal vlastníctva k tomuto OMV, keď zo správy Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z 9. decembra 2013 vyplýva, že predmetné OMV nebolo do 9. decembra 2013 v pátraní a nefiguruje v žiadnej databáze odcudzených, resp. hľadaných motorových vozidiel. To, že pôvodný žalovaný žalovaného 1/ splnomocnil na uzavretie tejto zmluvy nepriamo podľa odvolacieho súdu potvrdzuje i to, že ho splnomocnil aj na všetky úkony týkajúce sa činnosti súvisiacej s uznaním typového schválenia ES jednotlivého dovezeného vozidla na Obvodnom úrade pre cestnú dopravu a Okresnom dopravnom inšpektoráte v Nitre, ktoré boli súdu Okresným úradom v Nitre predložené. Z uvedeného mal odvolací súd za preukázané, že kúpna zmluva z 19. septembra 2006, na základe ktorej nadobudol pôvodný žalovaný OMV do vlastníctva, bola platne uzavretá, rovnako ako zmluva medzi žalobcom 1/ a pôvodným žalovaným.

3. Žalobcovia 1/ a 2/ podali voči rozsudku odvolacieho súdu dovolanie 12. januára 2015. Namietajú, že im bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: od 1. januára 2015 ide o ustanovenie § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., ďalej v texte sa uvádza § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), konanie je podľa nich postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a rozsudok odvolacieho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Žalobcovia 1/ a 2/ namietajú, že ak odvolací súd vo svojom rozhodnutí tvrdí niečo, čo nie je alebo nebolo v konaní relevantne dokázané, potom jeho rozhodnutie, ktoré má základ v tomto prijatom závere, je nepreskúmateľné. Nemožno podľa nich urobiť záver, že z kúpnej zmluvy z 19. septembra 2006 vyplýva prejav splnomocnenca, z ktorého by bolo zrejmé, že kúpnu zmluvu uzavieral menom splnomocniteľa na základe udelennej plnej moci. Odvolacím súdom prijatý záver, že bolo zrejmé, že pôvodný žalovaný ako kupujúci, je na základe plnej moci zastúpený svojim synom, nemá oporu v dôkaznom stave veci. Odvolací súd podľa žalobcov 1/ a 2/ porušil ich právo a odňal im právo na spravodlivý súdny proces, keď zamietol ich návrh na vykonanie dokazovania výsluchom štatutárneho zástupcu predávajúceho firmy RETTER EWALD. Poukazujú na skutočnosť, že z technického preukazu je evidentné, že vlastníkom a držiteľom OMV bola fyzická osoba Wirth Siegfried a tak nie je nijako preukázané právo predávajúceho - firmy RETTER EWALD nakladať s vozidlom ako vlastník a uzavrieť kúpnu zmluvu z 19. septembra 2006. Namietajú, že odvolací súd k otázke zistenia existencie písomnej plnej moci na

uzavretie kúpnej zmluvy z 19. septembra 2006 nevykonával v podstate žiadne doplňujúce dokazovanie, ktorým by oproti skutkovému stavu zistenému prvoinštančným súdom bol preukázaný taký skutkový stav, ktorý jej existenciu preukazuje. V dovolaní tvrdia, že odvolací súd síce dospel k záveru o jej existencii, ale dôkazný stav veci po vykonanom dokazovaní odvolacím súdom, jej existenciu nijako nepreukazuje. Nestotožňujú sa so záverom odvolacieho súdu ohľadom toho, že vady opísané kupujúcim sú vady, ktoré sú odstrániteľné, pričom sa oprel o závery znaleckého dokazovania, z ktorého má vyplývať odstrániteľnosť týchto väd. Podľa žalobcov 1/ a 2/ suma určená znaleckým posudkom na opravu nie je suma, ktorá postačuje na odstránenie všetkých opísaných väd a rovnako podľa nich znalecký posudok nerieši a neposudzuje vadu OMV spôsobenú jeho (inou) haváriou ako predávajúcim uvádzaného stretnutia so srnkou. Táto vada spočíva v deformácii skeletu karosérie a je vadou neodstrániteľnou. Ďalej namietajú, že predložená plná moc z 15. apríla 2004 na predaj OMV bola pôvodným žalovaným dodatočne vyprodukovaná a v čase uzavretia zmluvy vo svojej písomnej podobe vôbec neexistovala, čomu nasvedčuje skutočnosť, že podpisy sa nezhodujú so skutočným podpisom pôvodného žalovaného. Žalobcovia 1/ a 2/ navrhujú napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na nové konanie.

4. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k dovolaniu žiadal dovolanie ako nedôvodné zamietnuť.

5. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 30. júni 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže dovolanie v tejto veci bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho tu v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku rešpektujúc, že podľa § 470 ods. 2 CSP procesné účinky dovolania podaného pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované aj po 30. júni 2016. Nevyhnutnosť takéhoto posudzovania vyplýva tiež zo základných princípov Civilného sporového poriadku, a to princípu spravodlivej ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán dovolacieho konania, ktoré začalo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a ods. 2 CSP), a princípu ústavného konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 CSP).

6. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v zmysle § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 419 a nasl. CSP) a dospel k záveru, že dovolanie žalobcov 1/ a 2/ nie je dôvodné.

7. Žalobcovia 1/ a 2/ podali dovolanie 12. januára 2015, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O.s.p.“), účinného do 30. júna 2016. Dovolanie proti výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený výrok rozsudku súdu prvej inštancie, je tak v zmysle § 238 ods. 1 O.s.p. prípustné. Ustanovenie § 237 ods. 1 O.s.p. pripúšťalo dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

8. Žalobcovia 1/ a 2/ procesné vady konania podľa § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. nenamietali a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. Nezistil ani vadu konania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., na

ktorú poukazovali žalobcovia 1/ a 2/.

9. Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. sa rozumel postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania (strane sporu) realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznával (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, vykonávať svoje práva a povinnosti prostredníctvom zvoleného zástupcu, právo na doručenie odvolania, právo na možnosť vyjadriť sa k podanému odvolaniu, a pod.).

10. Dovolací súd v súvislosti s ďalšou námietkou žalobcov 1/ a 2/ pripomína, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva totiž aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Štruktúra práva na odôvodnenie bola rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O.s.p., pričom sa táto norma uplatňovala aj v odvolacom konaní (§ 211 ods. 2 O.s.p.). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument strany sporu (II. ÚS 76/07).

11. V tejto súvislosti treba upozorniť, že na zasadnutí občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu 3. decembra 2015 bolo prijaté stanovisko, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“.

12. Dovolací súd po preskúmaní veci nezistil, že by v preskúmvanej veci išlo o takýto extrémny prípad vybočenia z medzí ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p., ktorý by bol dôvodom pre uplatnenie (ako výnimky) druhej vety citovaného stanoviska. Dovoláním napádaný rozsudok odvolacieho súdu uvádza ako vo veci rozhodol súd prvej inštancie, popisuje dôvody, ktoré viedli pôvodného žalovaného k podaniu odvolania a tiež ako sa k tomuto odvolaniu vyjadrili žalobcovia 1/ a 2/, uvádza tiež rozhodujúci skutkový stav a právne predpisy, z ktorých súd vyvodil svoje právne názory. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu tak dáva dostatočné odpovede na podstatné otázky týkajúce sa predmetu konania. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Dovolací súd považuje preto rozhodnutie odvolacieho súdu za riadne zdôvodnené a za presvedčivé. Žalobcovia 1/ a 2/ preto nedôvodne argumentovali, že rozsudok odvolacieho súdu je nepreskúmateľný; pričom za vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobcov 1/ a 2/.

13. Pokiaľ žalobcovia 1/ a 2/ namietajú, že postup súdu v procese zisťovania skutkových podkladov pre rozhodnutie nebol správny, dovolací súd uvádza, že v prípade neúplnosti alebo nesprávnosti skutkových zistení a skutkových záverov nejde o nedostatok, ktorý by bol v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považovaný za dôvod zakladajúci vadu konania v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. (obdobne tiež R 42/1993, R 37/1993, R 125/1999, R 6/2000 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 2Cdo/130/2011, 3Cdo/248/2011, 5Cdo/244/2011, 6Cdo/185/2011 a 7Cdo/38/2012). Ak aj k tejto nesprávnosti v niektorom súdnom konaní dôjde, táto nezakladá procesnú vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p., ale má nanajvýš „len“ charakter tzv. inej vady konania s možným následkom v podobe nesprávneho rozhodnutia vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.).

14. Pokiaľ žalobcovia 1/ a 2/ namietajú nevykonanie a nesprávne vyhodnotenie dôkazov odvolacím súdom, dovolací súd uvádza, že prípustnosť dovolania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ CSP nezakladalo nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu. Súd nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (v tejto súv. por. § 120 ods. 1 O.s.p., resp. i dnešnú úpravu ustanovení § 132 a § 185 CSP) a nie účastníka konania (strany sporu). V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na naďalej opodstatnené závery vyjadrené v judikátoch R 37/1993 a R 125/1999, R 42/1993, ako aj v rozhodnutiach najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/85/2010, 2Cdo/29/2011, 3Cdo/268/2012, 3Cdo/108/2016, 2Cdo/130/2011, 5Cdo/244/2011, 6Cdo/185/2011, 7Cdo/38/2012 a pre úplnosť dodáva, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nepatrí právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj I. ÚS 97/97).

15. Naostatok najvyšší súd pripomína konštatovanie ústavného súdu v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 196/2014, v zmysle ktorého prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti.

16. Na základe uvedeného možno uzavrieť, že žalobcovia 1/ a 2/ neopodstatnene argumentovali, že im bola odňatá možnosť konať pred súdom.

17. Žalobcovia 1/ a 2/ v dovolaní tvrdia, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). V ďalšom sa preto dovolací súd zameria na posúdenie danosti tohto dovolacieho dôvodu. Nesprávnym právnym posúdením veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, ako mal správne použiť, alebo aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil. Dovolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že právne posúdenie veci odvolacím súdom, ktoré ho viedlo k zmene rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalobcom 1/ a 2/ a k zamietnutiu žaloby, je vecne správne.

18. V zmysle ustanovenia § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou. Splnomocniteľ udelí za týmto účelom plnomocenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocnencovho oprávnenia.

19. Podľa § 31 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ak je potrebné, aby sa právny úkon urobil v písomnej forme, musí sa plnomocenstvo udeliť písomne. Písomne sa musí plnomocenstvo udeliť aj vtedy, ak sa netýka len určitého právneho úkonu.

20. Občiansky zákonník teda nepredpisuje pre plnomocenstvo osobitnú formu. Písomnú formu však podľa § 31 ods. 4 Občianskeho zákonníka musí mať plnomocenstvo vtedy, ak sám právny úkon, ktorý sa má splnomocnencom urobiť, si vyžaduje písomnú formu, ak sa plnomocenstvo netýka len určitého právneho úkonu, alebo ak písomnú formu plnomocenstva vyžaduje právny predpis alebo dohoda strán. Na iné prípady sa písomná forma plnomocenstva nevzťahuje.

21. Dovolací súd poukazuje na to, že zo žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka nemožno vyvodiť ako podmienku platnosti plnej moci jej preukázanie tretej osobe; rozhodujúca je objektívna existencia plnej moci a nie jej predloženie druhej strane. Stačí, ak z prejavu splnomocnenca je zrejmé, že právny úkon robí menom splnomocniteľa na základe plnej moci. Nie je preto na vadu právneho úkonu, ak súčasne s týmto úkonom splnomocnenec nepredloží plnú moc. Rozhodujúce je iba to, či v čase urobenia úkonu splnomocnenca plná moc existovala (pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo/166/96 uverejnený v časopise Zo súdnej praxe pod por. č.).

12/1997, obdobne rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 6Cdo/15/2012, 6Cdo/29/2012).

22. Dovolací súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že žalovaný 1/ bol pôvodným žalovaným splnomocnený na uzavretie kúpnej zmluvy 19. septembra 2006, keď z výpovede žalovaného 1/ vyplýva, že pôvodný žalovaný ho na uzavretie tejto zmluvy písomne splnomocnil, aj keď vzhľadom na dlhú dobu, ktorá od vtedy ubehla, nemá písomné plnomocenstvo k dispozícii a nevie ho predložiť súdu. Dovolací súd však poukazuje na skutočnosť, že medzi účastníkmi tejto kúpnej zmluvy bolo zrejmé, že pôvodný žalovaný ako kupujúci je na základe plnej moci zastúpený svojim synom, žalovaným 1/. Žiadny z účastníkov predmetnej zmluvy neplatnosť tejto zmluvy nenapadol a nikto sa ani nedomáhal vlastníctva k tomuto motorovému vozidlu, čo vyplýva aj zo správy Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z 9. decembra 2013, ktorá uvádza, že predmetné motorové vozidlo nebolo do 9. decembra 2013 v pátraní a nefiguruje ani v žiadnej databáze odcudzených, resp. hľadaných motorových vozidiel. Pôvodný žalovaný splnomocnil svojho syna, žalovaného 1/, aj na všetky úkony týkajúce sa činnosti súvisiacej s uznaním typového schválenia ES jednotlivého dovezeného vozidla na Obvodnom úrade pre cestnú dopravu a Okresnom dopravnom inšpektoráte v Nitre, ktoré boli súdu Okresným úradom v Nitre predložené. Okresný dopravný inšpektorát v Nitre mal za osvedčené, že pôvodný žalovaný je majiteľom OMV na základe uzavretej kúpnej zmluvy a tak ho aj ako majiteľa zapísal do technického preukazu. Nie je sporná vôľa pôvodného žalovaného OMV kúpiť a je nespochybnená vôľa predávajúceho, firmy RETTER EWALD, toto OMV predat'. Pôvodný žalovaný písomným podaním z 12. septembra 2012 s názvom vyjadrenie žalovaného, vyslovil, že s uzavretím kúpnej zmluvy z 19. septembra 2006 súhlasil, uhradil kúpnu cenu, nadobudol tak vlastníctvo k OMV a rovnako uviedol aj, že splnomocnil svojho syna, žalovaného 1/ na uzavretie tejto kúpnej zmluvy. Záver odvolacieho súdu o platnosti kúpnej zmluvy z 19. septembra 2006, na základe ktorej nadobudol pôvodný žalovaný OMV, je vecne správny, nakoľko je jej platnosť preukázaná.

23. Na základe vyššie uvedeného dovolací súd dospel k záveru, zhodného so záverom odvolacieho súdu, na rozdiel od súdu prvej inštancie, že v danom prípade bola platne uzatvorená aj kúpna zmluva medzi žalobcom 1/ a pôvodným žalovaným 29. apríla 2008, na základe ktorej sa žalobca 1/ stal vlastníkom OMV. Dovolací súd tu opätovne poukazuje na skutočnosť, že podmienkou platnosti plnej moci nie je jej preukázanie tretej osobe, ale rozhodujúca je jej objektívna existencia. K námietke žalobcov 1/ a 2/ o nepravosti podpisu pôvodného žalovaného na splnomocnení udelenom jeho synovi, žalovanému 1/, dovolací súd vzhľadom na vyššie uvedené uvádza, že aj keby takáto plná moc nebola súdu predložená, nespôsobilo by to neplatnosť kúpnej zmluvy.

24. K námietke žalobcov 1/ a 2/ o nesprávnom právnom posúdení neplatného odstúpenia žalobcov 1/ a 2/ od kúpnej zmluvy, dovolací súd uvádza, že nie je dôvodná.

25. Podľa § 588 Občianskeho zákonníka z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

26. Podľa § 596 Občianskeho zákonníka, ak má vec vady, o ktorých predávajúci vie, je povinný kupujúceho pri dojednávaní kúpnej zmluvy na ne upozorniť.

27. Podľa § 597 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dodatočne vyjde najavo vada, na ktorú predávajúci kupujúceho neupozornil, má kupujúci právo na primeranú zľavu z dojednanej ceny zodpovedajúcu povahe a rozsahu vady; ak ide o vadu, ktorá robí vec neupotrebitelnou, má tiež právo od zmluvy odstúpiť.

28. Podľa § 597 ods. 2 Občianskeho zákonníka právo odstúpiť od zmluvy má kupujúci aj vtedy, ak ho predávajúci ubezpečil, že vec má určité vlastnosti, najmä vlastnosti vymienené kupujúcim, alebo že nemá žiadne vady, a toto ubezpečenie sa ukáže nepravdivým.

29. Dovolací súd poukazuje na vykonané dokazovanie, z ktorého je preukázané, že predmetom kúpnej

zmluvy medzi žalobcom 1/ a pôvodným žalovaným bolo ojazdené motorové vozidlo, ktoré v čase predaja vykazovalo vady, ktoré boli jednak viditeľné, ako aj vady, na ktoré predávajúci (pôvodný žalovaný prostredníctvom žalovaného 1/) kupujúceho, žalobcu 1/, upozornil a dodatočne vyšlo najavo, že OMV má tiež vady, na ktoré predávajúci kupujúceho neupozornil. Dovolací súd však dáva do pozornosti, že znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že tieto vady sú vadami odstrániteľnými. Navyše zo žalobcom 1/ formulovaného odstúpenia od kúpnej zmluvy z 29. apríla 2008 nevyplýva, že dôvodom na jeho odstúpenie od zmluvy by bola skutočnosť, že by sa preukázala nepravdivosť tvrdenia pôvodného žalovaného ohľadom vlastnosti vozidla, ktorú by si žalobca 1/ ako kupujúci vymienil (vozidlo nebude havarované, resp. že nebude havarované v značnom rozsahu) a uvedené by sa ukázalo nepravdivým. Takúto formuláciu zvolili žalobcovia 1/ a 2/ a ž v priebehu konania prostredníctvom právneho zástupcu, avšak zo samotného odstúpenia od zmluvy to nevyplýva.

30. Vady, ktoré vyšli dodatočne najavo sú na základe vykonaného znaleckého dokazovania vadami odstrániteľnými a zakladajú nárok žalobcov 1/ a 2/ na zľavu z kúpnej ceny, nie však odstúpenie od zmluvy. Kupujúci môže žalobou na súde uplatniť právo zo zodpovednosti len za tie konkrétne vady kúpenej veci, ktoré vytkol predávajúcemu v lehote uvedenej v ustanovení § 599 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Záver odvolacieho súdu ohľadom toho, že nemožno žalobe vyhovieť vzhľadom na to, že žalobcovia 1/ a 2/ sa podanou žalobou nedomáhali zľavy z kúpnej ceny, ale v dôsledku odstúpenia od zmluvy zaplattenia kúpnej ceny oproti povinnosti vydať motorové vozidlo, je vecne správny.

31. Nakoľko žalobcovia 1/ a 2/ v procesne prípustnom dovolaní neuplatnili relevantné dovolacie dôvody, dovolací súd ich dovolanie zamietol ako neopodstatnené (§ 448 CSP).

32. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia dovolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

33. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok